

Predmet: Duško Kesar – Prijedor

Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K-Po2 37/2010¹

Broj optužnice: KTRZ 2/08

Optužnica podignuta: 11.12.2009.

Tužilaštvo: Veselin Mrdak, zamenik Tužioca za ratne zločine

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZ SRJ, u saizvršilaštvu, u vezi sa članom 22. KZ SRJ

Optuženi: Duško Kesar

Branilac: advokat Dušan Mančić

Sudsko veće: sudija Vinka Beraha-Nikićević, predsednica Veća
sudija Snežana Nikolić-Garotić, članica Veća
sudija Rastko Popović, član Veća

Punomoćnik oštećenih: advokat Miljkan Pucar

Posmatrači: Fond za humanitarno pravo, OSCE

Glavni pretres: 5.03.2010.

Izveštaj: Gojko Pantović, posmatrač FHP-a

Optužnica

Optuženi se tereti da je kao pripadnik rezervnog sastava policije Republike Srpske zajedno sa Dragom Radakovićem, Draškom Krndijom i Radoslavom Kneževićem, takođe pripadnicima iste oružane formacije, učestvovao u ubistvu troje muslimanskih civila Faruka i Refike Rizvić i Fadile Mahmuljin u Prijedoru (Bosna i Hercegovina) 1994. godine, čime je počinio ratni zločin protiv civilnog stanovništva. U noći između 30. i 31.03.1994. optuženi je sa navedenim licima, po prethodnom dogovoru *da idu ubiti muslimane*, došao do kuće u ulici Petra Preradovića br. 29, u kojoj je živeo Faruk Rizvić sa porodicom, te noseći sa sobom vatreno i eksplozivno oružje i eksplozivni materijal, bacio zajedno sa Draškom Krndijom po jednu granatu na deo spoljne fasade ispod prozora. Nisu bili zadovoljni efektima eksplozije i Draško Krndija postavio je plastični eksploziv na isti prozor, nakon čega aktiviraju eksploziv i razaraju prozor. Nedugo potom na lice mesta dolaze policajci Radoslav Knežević i Dragan Gvozden i zatiču ukućane žive i uplašene. Na izlasku iz kuće sreću optuženog Kesar, Krndiju i Radakovića i Knežević im govori da ne diraju ukućane dok njih dvojica ne napuste mesto. Nakon toga, optuženi Kesar, Krndija i Radaković ulaze u kuću i u dnevnoj sobi zatiču Faruka i Refiku Rizvić i Fadilu Mahmulji, nakon čega ih mučkim udarcima tupo-tvrđim predmetima i ostrim sečivom lišavaju života.

¹ Stari broj predmeta K.V. 6/09.

Predlog odbrane

Branilac optuženog, advokat Dušan Mišić, predložio je da sudsko veće izdvoji iz spisa predmeta zapisnike o saslušanju Draga Radakovića, Radoslava Kneževića i Draška Krndije, koje su dali u svojstvu okrivljenih pred Osnovnim sudom u Prijedoru i Višim sudom u Banja Luci. Kao pravni osnov zahteva, branilac je naveo da veće ne može koristiti ove spise jer su osuđeni Radaković, Knežević i Krndija saslušani pred istražnim sudijom Veća za ratne zločine u Beogradu, a u skladu sa načelom krivičnog postupka da se jedno lice ne može u postupku naći u ulozi optuženog i svedoka. Veće će naknadno odlučiti o ovom predlogu. Do donošenja odluke optuženi Kesar će biti saslušan bez predočavanja bilo kakvih spisa.

Saslušanje optuženog Duška Kesara

Optuženi ne priznaje da je izvršio krivično delo za koje ga optužnica tereti.

Živeo je u Prijedoru od 1980. do 2005. godine. Dana 28.4.1992. godine u Mesnoj zajednici u Čirkin Polju [opština Prijedor] okupili su se Srbi i *lojalni* muslimani i zauzeli zgrade vitalnih institucija: suda, MUP-a, SDK, fabrika, i tada su [Srbi] preuzeli vlast. Tada se prijavio kao pripadnik rezervnog sastava policije i zadužio uniformu i automatsku pušku. Nosio je sopstveni pištolj za koji je imao dozvolu. Neposredno nadređeni bio mu je komandir Milutin Čađo. Komandir policije bio je Simo Drljača a njegov zamenik bio je Dušan Janković.

U toku 1994. godine nije bilo ratnih dejstava u Prijedoru. Dolazila je vojska sa ratišta, pucalo se i šenlučilo, ali bez sukoba. U martu 1994. godine, a pre događaja iz optužnice [30.3.1994], na krupskom ratištu stradalo je 15 pripadnika policije. Bili su brutalno ubijeni, odsečenih glava sa urezanim krstovima na grudima. Poznavao ih je sve iz viđenja a sa nekima se i družio. Tada je predsednik Republike Srpske Radovan Karadžić naredio komandiru Simi Drljači da pronade počinioca. U Prijedor su stigli inspektori iz Bijeljine, Trebinja i Banja Luke. Tada je počela žestoka hajka na pripadnike muslimane nacionalnosti. Čuo je da su tukli i maltretirali uhapšene. Nije učestvovao u istrazi. Nakon toga je usledilo ubistvo porodice Rizvić. Nije mu poznato da li je vršen uviđaj nakon njihovog ubistva. Nije poznavao niti je ikada video Faruka i Refiku Rizvić i Fadilu Mahmulji. U vreme izvršenja ubistva nije bio u Prijedoru već je živeo u vikendici na Bukovoj kosi, devet kilometara udaljenoj od Prijedora. Za ubistvo je saznao u aprilu 1994. godine. Dva dana nakon hapšenja povodom ubistva porodice Rizvić, kao član karate tima Republike Srpske, otišao je na takmičenje u Bijeljinu i plasirao se za takmičenje u Crnoj Gori, gde je zaradio povredu noge, nakon čega je otputovao u Beograd.

Poznaje osuđene Radakovića, Krndiju i Kneževića, ali nije radio sa njima niti su se družili. Nije mu poznato da se u Republici Srpskoj vodio postupak protiv njega.

Komentar:

Protiv Draga Radakovića, Draška Krndije i Radoslava Kneževića je u vezi istog događaja pravosnažno okončan postupak na osnovu presude Okružnog suda u Banja Luci od 17.11.2005. godine, odnosno Vrhovnog suda Republike Srpske od 18.04.2006. godine. S obzirom da optuženi Kesar ima državljanstvo Republike Srbije i da je nedostupan pravosudnim organima Republike Srbije, Tužilaštvo za ratne zločine Republike Srbije, u saradnji sa Tužilaštvom za ratne zločine

Republike Srpske, podglo je optužnicu protiv Duška Kesara na osnovu dokaza koji su korišćeni u pomenutom postupku.

Fond za humanitirano pravo